

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 2/2017

IRLANNIN VANHIN PUBI // LAPSELLINEN IRLANTI // OPI IIRIÄ

SISÄLLYS

Uuden puheenjohtajan matkaan	3
Lapsellisen ihana Irlanti	4
Opi iiriä, löydä uusi ihmissuhde	6
Irkkipubien kanta-äiti	8
Pulvis Tauri	10
Uutisia	11

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi

Toimitussihteeri Seppo Nousiainen

Ulkoasu Elena Räsänen, Offsetpaino L. Tuovinen Ky

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky

Kuopio 2017

www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

A young Irish Lady,
Clonakilty, Co. of Cork.

Kuva: Matti Sovijärvi

Jäsenmaksu maksettu?

Kiitos kaikille jäsenmaksun maksaneille. Monella se kuitenkin on vielä maksamatta! Lehden osoitetarrassa on viimeksi maksamasi jäsenmaksun vuosiluku. Vuoden 2017 jäsenmaksu on vain 22 € sekä saman talouden muilta jäseniltä 10 €. Maksuohjeet alla ja nettisivuillamme.
– Johtokunta

JÄSENMAKSUTILI:

FI81 2001 1800 0192 29

Viesti-osaan maksaneiden nimet ja osoitteet.

SYVÄLLE HISTORIAAN JA TÄHÄN PÄIVÄÄN

Yksi Irlannin suurista muinaisuuden monumenteista, Newgrange Dublinin pohjoispuolella oli jo tuhatvuotias, kun egyptiläiset ryhtyivät rakentamaan pyramidejaan. Aranin saaren Dun Aonghasa, linnoitus ja ilmeisesti myös kuninkaallinen asuinsija oli 500-vuotias, kun Troijan sotaä käytiin. Ensimmäinen merkittävä kristillinen keskus, Glendalough oli 800-vuotias, kun Turun tuomiokirkon rakennustyöt aloitettiin. Irlanti on vanha.

Irlanti on myös nuori, iloinen, hauska ja herkullinen. Siellä voi nauttia maan upeista tuotteista, esimerkiksi juustoista – Cashel Blue! – ja etenkin merenelävistä. Ne ovat parhaimmillaan silloin, kun matka veden alta lautaselle on kestänyt tunnin tai kaksi. Se on Irlannissa aivan tavallista.

Kesäisin on kymmeniä festivaaleja, etenkin musiikkia. Maa on täynnä toinen toistaan upeampia golfkenttiä, joukossa Euroopan parhaiksi rankattuja. Ja niille, jotka eivät tarvitse palloa liikkumiseen, sadat luontopolut tarjoavat uusia elämyksiä. Ja kun ei enää halua kuulla ainuttakaan visertäjää, Dublinin, Corkin ja Galwayn baarit ja pubit ovat loistava mahdollisuus tutustua Irlannin parhaaseen: irlantilaisiin.

On aika lähteä.

MATTI SOVIJÄRVI
Päätoimittaja

IRELAND: HISTORY AND TODAY

One of the great monuments of ancient Ireland, Newgrange, a bit north from Dublin was already a thousand years old, when the Egyptians started to build their pyramids. Dun Aonghasa on Aran Islands, a fortress and maybe a home of many kings, was 500 years old, when the Trojan wars were fought. And the first important Christian center, Glendalough, was 800 years old, when we started to build the cathedral in Turku. Ireland is old.

Ireland is also young, glad and delicious. You can enjoy the wonderful products of the land, like dozens of different cheeses. It'll be Cashel Blue, if you ask me. The seafood is awesome, especially when its journey has taken no more than an hour or two from the ocean onto your plate. That is quite possible in Ireland.

During the summer months there are dozens of festivals, especially music. The land is full of great golf courses, many ranked among the best in Europe. And for those who do not need a ball as an excuse for walking, there are hundreds of nature trails. When you are finally fed up with all the blackbirds and nightingales, the pubs and bars in Dublin, Cork and Galway will give you a possibility to get acquainted with what is best in Ireland: the Irish.

It's time to go.

MATTI SOVIJÄRVI
The Editor

Bloomsday tulee, oletko valmis 16.6.?

Tarkemmat tiedot, paikat ja ajankohdat löytyvät Finnish-Irish Societyn verkkosivuilta finnish-irish.fi. Juhlimme paitsi James Joycen Ulyssesin tapahtumapäivää, myös koko maailman modernia kirjallisuutta. Tule mukaan!

OTSO NYKÄNEN

FIS:N UUSI PUHEENJOHTAJA

FIS eli Finnish-Irish Society on saanut uuden vetäjän. Uusi puheenjohtaja, asianajaja Otso Nykänen on harrastanut Irlantia vuosien, oikeastaan vuosikymmenien ajan. FIS:n toimintaan hän on tullut mukaan jo viime vuosituhanella.

– Irlannin-rakkauteni on syntynyt mon-
taa reittiä. Yksi niistä on ollut irlantilainen
musiikki, jota on vaikea ohittaa ja helppo
rakastaa. Vaikka koetankin asian kätkeä,
olen myös aktiivinen musiikin harrastaja.
Muusikko saattaa olla liian vaativa termi,
Nykänen sanailee.

– Minulla on myös perhesiteitä Irlan-
tiin, yksi perheeseeni kuuluvista sukulai-
sistani on naimisissa irlantilaisen kanssa
ja se on tietysti tuonut ja luonut yhteyk-
siä Irlantiin ja irlantilaisiin. Kolmas Irlantiin
yhdistävä tekijä on viskiharrastukseni.
Irlanti on vakavalle viskinystävälle erin-
omaisen tärkeä innoituksen lähde. FIS:n
johtokunnassa olen ollut mukana nyt kol-
me vuotta, ja jo sitä ennen yhdistyksen
rahastonhoitajana.

Eivätkä Nykäsen Irlanti-kytkennät ja in-
nostus vielä tähän loppu. Hänen amma-
tillinen oppi-isänsä, asianajaja **Aarno
Arvela** oli pitkään FIS:n puheenjohta-
ja ja aktiivinen Irlanti-fani tietysti hänkin.
Oppi-isä jätti perinnön.

OIKEALLA TIELLÄ

Finnish-Irish Societyn maaliskuinen yleis-
kokous ja sen jälkeinen uuden hallituk-
sen järjestäytyminen järjestivät yhdis-
tyksen hallintoa monella tapaa, uuden
puheenjohtajan valinnan lisäksi. Peräti
kahdeksan vuoden urakan yhdistyksen
puheenjohtajana raatanut **Paula Uitto**
valittiin kiitosten kaikuessa varapuheen-
johtajaksi. Yhdistyksen ikaikainen aktii-
vi ja johtokunnan jäsen **Seppo Nou-**

siainen valittiin sihteeriksi ja **Tero Niini**
rahastonhoitajaksi.

– Puheenjohtajana koetan kuitenkin
huolehtia siitä, että erilaiset hallinnolli-
set toimet ja rutiinit pysyvät minimissään.
Yritän tähdätä nimenomaan siihen, että
yhdistyksen aktiivit pääsevät tekemään
oikeita asioita, järjestämään aktiivista toi-
mintaa jäsenillemme ja kaikille Irlannista
ja irlantilaisuudesta kiinnostuneille.

Otso Nykänen korostaa, että yhdis-
tys on toiminut jo reilut 60 vuotta, Viime
vuosien tärkeitä vaikuttajia ovat olleet
juuri Paula Uitto ja myös **Olli Pellikka**,
joka valitettavasti poistui joukostam-
me autuaammille vihreille niityille viime
vuonna. Nykänen sanoo, että heidän
johdollaan viime vuosina ja vuosikym-
meninä syntynyt toiminnan malli on ollut
varsin oikea.

– Tässä ei olla tekemässä vallan-
kumousta. Toiminnan runko on hyvä.
Aina voi tietysti yrittää tehdä asioita vielä
entistäkin paremmin, Nykänen sanoo.

– Tarkoituksemme on, että voimavarat
suunnataan entistä paremmin jäseniä
palvelemaan ja kiinnostavaan toimintaan.
Kyllähän meillä on käytössämme etenkin
inhimillisiä resursseja, vaikka suorana-
isia rahavaroja ei niin valtavasti olekaan,
Nykänen toteaa.

– Kun aikanaan puheenjohtajan teh-
tävät jätään, toivon erityisesti sitä, että
Finnish-Irish Societystä on tullut kaik-
kien Irlannin tunnettuutta, sen kulttuuria
ja irlantilaisuutta edistävien toimijoiden
yhteistoimintaa Suomessa ohjaava orga-
nisaatio.

*Uudella puheenjohtajalla Otso
Nykäsellä on jo vuosikymmeniä ollut
tiivis Irlanti-harrastus. Puheenjohtajana
hän haluaa jatkaa edeltäjiensä työtä,
vallankumousta ei ole tulossa.*

LAPSELLISTA IRLANTIA

OSA 2

*Irlanti on täynnä ihmeitä,
etenkin lapsille.*

Meriel aloitti Irlannin-matkailunsa reilun vuoden ikäisenä. Neljä vuotta myöhemmin oli uuden matkan aika.

Tarja Vesterinen

Nyt matkassa oli omatoiminen pikkuneiti. Samaan autoon viikon pituiselle reissulle mahtuivat myös ystävämmä Sirpa ja Reino, jotka ovat aina viihtyneet hyvin myös Merielin seurassa.

Dublinin kentältä otettiin suunta kohti meille jo tuttua kääntäjäystäväni Liisan kotia Waterfordissa. Myös Sirpa opiskeli aikanaan kääntämistä samalla vuosikursilla. Oli jo myöhä, kun saimme vuokrautomme. Ainoa pysähdys matkalla Liisan luo olikin tivoli Dún Laoghairen satama-alueella. Jättilhodari ja karuselli-ajelu tekivät tehtävänsä ja jaksoimme istua seuraavat pari tuntia aloillamme.

Liisan luota teimme seuraavana päivänä sateisen retken Waterfordin kaupunkiin ja tutustuimme Reginald's Towerin museoon, naapuripubiin ja sen pienpanimo-oluisiin – Meriel sai tyytyä omenamehuun. Pistäydymme myös ihaile-

massa Waterford Crystallin sähköisiä kristalleja muodossa jos toisessakin. Meriel todisti olevansa äitinsä tyttö: "easily distracted by shiny objects".

Seuraavana päivänä kävimme ensin vähän patikoimassa Mahon Fallsin vesiputouksilla, jotka sateisen kesän johdosta jylisivät varsin vuolaina. Paikka taisi tehdä vaikutuksen myös Merieliin, sillä putoukset hän piirsi päiväkodissa loma-muistonaan, kaksi pääuomaa ja kaikki. Lismore Castlen taidepuutarha puolestaan tarjosi Merielille tilaisuuden seikkaila tiheiden pensasaitojen ja kukkaistutusten keskellä. Ennen matkan jatkumista Meriel ehti pikaisesti pistäytyä myös läheisessä leikkipuistossa.

Seuraavana päivänä pääsimme vihdoin matkan varsinaiseen päämäärään, Dinglen niemimaalle. Siellä oli aivan pakko ihailla Inch Strandin hiekkarannan

aaltoja, kun a) kerrankin paistoi aurinko ja b) ranta oli kerrassaan upea. Turistien kansoittamassa Dinglen kaupungissa löysimme majapaikan rantakadun ensimmäisestä pubista. Murphy's Bar tarjosi sekä elävää musiikkia, sängyn että aivan erinomaisen aamiaisen, perinteisen irlantilaisen lisäksi paljon muutakin.

Merielin iloksi ehdimme saapumispäivänä vielä käydä Dinglen akvaariossa, jossa seurasimme pingviinien ruokintaa ja silittelimme sähkörauskuja. Meriel viihtyi myös akvaarion leikkialueella, jossa oli tarjolla pelejä, leikkejä sekä kasvo-maalausta. Erityisen innoissaan Meriel oli jättsaippuakuplista sekä leukojaan louskuttelevasta Funghie-delfiiniä esittävältä lelusta, joka hänelle ostettiin. Dinglen kaupungin varsinaista vetonaulaa, sataman suulla viihtyvää oikeaa Funghie-delfiiniä ei tällä reissulla ehditty käydä

Delfiinien prinsessa.

katsomassa, mutta Meriel sai poskeensa Funghien kuvan.

Syömässä kävimme rennossa kalaravintolassa ja tilasimme kalalautaset, jotka tosin olivat hieman muuta kuin odotimme: tuoreen, raikkaan kalan sijaan upporasvassa paistettua ja gratinoitua kalaa, äyriäisiä ja, tietenkin, ranskalaisia. Tämän jälkeen Meriel vetäytyi yöpuulle Leon seurassa ja me muut jäimme rantakadun publiin kuuntelemaan Éilís Kennedyn upeaa lauluääntä. Merielin nukahdettua vaihdoimme vahtivuoroja, että Leokin ehti vähän nauttia musiikista.

PIKNIKILLE!

Sateesta huolimatta lähdimme seuraavana aamuna Slea Head Drive -reitille piknik mielessämme. Merielille ostettiin mukaan ämpäri ja lapio simpukkalöytöjä varten. Matkan varrella Meriel keksi omaa kivaa, kun pysähdeltiin ottamaan kuvia näköalapaikoilla. Hän seurasi innoissaan, kuinka öljyläikkä valui lätäköstä toiseen ja kivisiä portaita alas.

Coumeenole Strandilla hihkuimme Merielin kanssa kilpaa, minä juostessani kylmissä tyrskyissä paljain jaloin ja Meriel paetessaan rantaan sortuvia jättiaaltoja. Kostean pysähdyksen kruunasi parkkipaikan autokahvila, jonka kaakaossa oli pieniä vaahtokarkkeja. Rantapiknikille olimme lähteneet ja sellaisen me myös järjestimme, tosin hieman ahtaasti auton sisätiloissa, hiekkarantanäköalalla. Sateen tauottua kävimme tutkimassa ja keräilemässä rannan simpukoita. Ilta päät-

tyi pubipäivälliseen ja jälleen musiikillisiin tunnelmiin.

Aamulla matka jatkui lautalla seuraavalle niemimaalle, Kilkeehen, Co. Clairin puolelle. Koko lauttamatkan tähyilimme toiveikkaina delfiineitä, sillä kohtaamamme suomalaiset olivat niitä nähneet – me emme.

Sade seurasi meitä edelleen, joten ilta kului lähinnä pubien hämärissä. Merielkin löysi leikkikavereita vaikkei ollut yhteistä kieltä. Kotimatka kulki Kilkeen kauniin lahden poikki. Sade oli vihdoin tauonnut ja Meriel löysi jälleen leikkiverin, lähes päivälleen saman ikäisen Emilyn. Molemmat tytöt piirsivät rantahiekkaan kuvansa ja kirjoittivat nimensä.

Jäähvyäiset upealle Irlannille.

Emilyn äiti puolestaan kertoi meille parhaan ystävänsä olevan suomalainen.

Aamulla kävimme katsastamassa Emilyn äidin neuvon mukaisesti Kilkeen kallioiden mukavan kävelymatkan päässä B&B:stämme. Paikallisilla on kuulemma tapana käydä uimassa kallioiden päälle jäävissä vuorovesialtaissa koko perheen voimin. Nyt uimareita oli vain yhden perhekunnan verran ja kävelymatkammekin jäi lyhyeksi kaiken kastelevan tihkusateen vuoksi.

Matka jatkui ja pysähdyimme vielä kaatosateessa katsastamaan Moherin kallioiden. Me ja muutamat muut! Paikalla oli valtava tungos, kun kaikki etsivät sateensuojaa Visitor Centrestä. Olin nähnyt kallioiden kerran kymmenisen vuotta aiemmin ihanassa auringonpaisteessa silloin, kun aluetta ei ollut vielä aidattu turistilaumojen karsinoimiseksi.

Matkamme viimeisen illan vietimme yhdellä Galwayn vilkkaimmista kauppa- ja ravintolakaduista. Koska olimme aika myöhään liikkeellä perjantai-iltana, ravintolat olivat jo ehtineet täytyä. Niinpä päädyimme syömään päivällisemme ulkoterassille. Onneksi sade oli tauonnut ja lämmittimet puhalsivat täysillä. Viihdykettä piisasi, kun toinen toistaan värikkäämmät polttariporukat valuiivat ohitsemme. Ensimmäistä kertaa matkan aikana tilasimme ostereita ja saimme jopa Merielin maistamaan yhtä – taisi olla samalla myös viimeinen.

Tästä toisesta matkasta Irlantiin Merielillekin jää muistoja. Toivottavasti niitä tulee vielä lisää, meille kaikille.

IT IS TIME TO LEARN SOME Irish

The English language is a blessing, it helps us all to understand each other. In Ireland, however, there are areas in which speaking Irish could be much wiser. You'll be treated kinder and friendlier, if possible, also in those parts of Ireland where English is the standard. Irish brings intimacy and warmth into the conversation. The problem with English is that it just is – English.

LET'S BEGIN.

Dia duit! is "Hello" or "Hi" when you meet someone. A good way of greeting someone is also **Conas tá tú?**, "How are you?". When it is time to deepen your relationship with your newly-met friend, get to the intimate level so to speak, you just say politely, **Céard is ainm duit?**, "What is your name?". You can continue, hopefully still in a polite manner, by saying **Matti is ainm dom**, "My name is Matti".

When you have decided to take the final step towards a really meaningful relationship, you can always ask **An dtagann tú anseo go minic?**, "Do you come here often?". You should not judge your success from the answer you get, **Is ea** or **Ní hea**, "yes" or "no", but from the way in which it is said. If you want to go still further, you can say **Táim fear**, "I am a man", or, if you are female, **Táim bean**, "I am a woman". These words should help you to begin a new meaningful relationship in minutes.

If everything seems to have gone fine, you can say **Dia duit ar maidin** to your new friend, "Good morning". But if things are really not that fine, you might get an answer, from the door: **Glaofaidh mé ar ais ort**, "I call you back". Life can be hard.

A whole honeymoon is in Irish **Mí na meala**. It is feminine like all the words in Irish which are not masculine.

When it's time to say "Goodbye", you just say **Slán leat**.

There are leprechauns, leipreachán in Irish, all over Ireland, usually rather grumpy old men, but there are females as well. They speak only Irish.

ON AIKA OPPIA

iiriä

Englannin kieli on siunaus - meidän kaikkien on suhteellisen helppo ymmärtää toisiamme. Irlannissa on kuitenkin alueita, joilla iirillä pärjäisi paremmin. Iirinyrittäjät palkitaan joka tapauksessa kaikkialla Irlannissa ystävällisellä hymyllä, sen käyttäminen luo kommunikaatioon lämpöä. Englanti kun on vain englantia.

ALOITETAAN.

Dia duit! "Terve" tai "hei", mutta vain tavattaessa. Perustervehdys on myös **Conas tá tú?**, "Kuinka voit?". Kun suhde syvenyy, voidaan edetä intiimimmälle alueelle, mutta kohteliaasti: **Céard is ainm duit?**, "Mikä on nimesi?". Edelleen, yhtä kohteliaasti voit kertoa omasi: **Matti is ainm dom**, "Nimeni on Matti".

Kun lopulta rohkaistut ja päätät pyrkiä todella merkitsevään ihmissuhteeseen, voit aina kysyä **An dtagann tú anseo go minic?**, "Käytkö täällä useinkin?". Menestystäsi ei kannata päätellä vaustauksesta, **Is ea** tai **Ní hea**, "kyllä" tai "ei", vaan siitä tavasta, jolla vastaus annetaan. Jos aiot edetä vielä pidemmälle, voit rohkeasti ilmoittaa **Táim fear**, "Olen mies", tai jos olet nainen, on syytä sanoa **Táim bean**, "Olen nainen". Näillä sanoilla pitäisi päästä suhteen alkuun.

Jos kaikki tuntuu sujuneen hyvin, voit sanoa uudelle ystävälle **Dia duit ar maidin**, "Hyvää huomenta". Jos kaikki ei olekaan mennyt hyvin, vastauksena saattaa olla ovelta tokaistu **Glaofaidh mé ar ais ort**, "Soitan Sinulle". Elämä ei aina hymyile.

Kokonainen kuherruskuukausi on iiriksi muuten **Mí na meala**. Sana on feminiini kuten kaikki ne iirin kielen substantiivit, jotka eivät ole maskuliineja.

Kun tiet eroavat, sanotaan **Slán leat**, suomeksi sama "Hei", mutta toiseen suuntaan.

Kaikkialla Irlannissa on leprechauneja, iiriksi leipreachán, joka ovat yleensä pieniä kiukkuisia ukkoja, mutta myös feminiinejä löytyy. He puhuvat vain iiriä.

KAIKKIEN PUBIEN ÄITI

Sisäpiha on kokoontumispaikka, Dublinin keskeisimmät sata neliötä.

Brazen Head, pronssipää, on Irlannin, ehkä maailmankin vanhin pubi. Tarjolla on yhä, kuten vuosisatojen ajan, juomaa, ruokaa, suojaa säältä, musiikkia ja tarinoita, mutta ei enää yösijaa.

Dublin 1198. Itätuuli työntää mereltä, jostakin kaukaa, toisista maailmoista tulevaa alusta hiljalleen kohti Liffey-joen laitureita. Ankkuroidaan, soutuveneellä viedään köydet maihin, alus vinsataan kiinni laiturisiin, sillä lastin purkaminen on laiturissa paljon helpompaa. Kauppa-alus on tuomassa ulkomaailman tuotteita, ehkä elintarvikkeita, ehkä viiniä, ehkä nahkoja tai metalleja.

Laiturin nimi, jos sillä jo silloin oli nimi, on Merchants Quay, lähellä sitä ai-noaa siltaa, joka vie Liffeyn puolelta toiselle. Katukin oli jo ehkä saanut nimen: Bridge Street. Ennen siltaa paikalla oli kahlaamo, kaisloin peitetty polku, jota myöten pääsi joen yli laskuveden aikaan uppoamatta mutaan.

Dublin on pieni ja pimeä joenvarsi-kaupunki lähellä merta, merenkulkijoiden ja tavaranylittäjien kohtauspaikka. Savu nousee muutaman talon piipusta,

valoja ei juuri näy missään, sillä kynttilän valo ei kauas kannaa. Ei valoja, ei kivettyjä teitä eikä katuja, mutaisia polkuja talolta toiselle. Kapakoita, merimiehille mieluisia ammatinharjoittajia. Pappeja, muutama kirkko.

Dublin on kuitenkin tärkeä paikka sen ajan maailmassa. Sillä oli 800 vuotta sitten historiansa oikeana kaupunkina, piispansa, viikinkien rakentama vanha kaupunki, muurit kaiken ympärillä. Keltit olivat asuneet joen törmillä jo 1500 vuotta, viikingitkin pari sataa. Ensimmäiset miehittäjät olivat juuri saapuneet Irlannin meren toiselta puolelta, normanneja ja angleja, jotka lähtivät rakentamaan Irlannin tukikohtiaan ensin Dubliniin, sitten ympäröiville alangoille. Etelän vuoret olivat liian vaarallisia.

Tähän kaupunkiin perustettiin kaupakka, pubi nimeltään Brazen Head, Bridge Streetin varteen, ihan laitu-

Brazen Headin pomo Podge Byrnes sanoo, että vuosisatainen historia on markkinoinnillinen siunaus ja käytännöllinen kirous. Kun menneisyys on tarpeeksi arvokas, mitään ei saa muuttaa.

rien viereen. Vuosi oli 1198. Ensimmäiset asiakkaat olivat merimiehiä, mutta myös paikallisia, sillä olut oli ainoa turvallinen arkijuoma. Kaivovedet olivat täynnä tautien aiheuttajia, viiniin tai ylen harvinaisiin väkijuomiin varaa oli vain muutamilla. Ehkä laituriin saapuva laiva toi juuri niitä: Dublilin hallitsijoiden kortteleihin oli matkaa vain muutama sata metriä.

Brazen Head on yhä paikallaan, siellä, missä se on ollut 819 vuotta. Talo ei ole sama, seinät on vaihdettu, lattiat ja katot samoin. Sisäpihan kivetys saattaa olla alkuperäinen, vanha se ainakin on. Dublinia suojelelleet muurit ovat ihan viressä, olut virtaa ja matkalaisista pidetään hyvää huolta kuten jo 800 vuoden ajan on pidetty. Lämmintä, ruokaa, olutta. Uupuneille matkamiehille oli vuosisatojen ajan tarjolla myös yösija, mutta ei enää.

Musiikki soi pihalla ja sisällä, niin perinteinen kuin sähköinenkin, aina irlantilainen. Sesonkiaikaan saa kuulla tarinoita ja uppoutua Irlannin legendoihin joka ilta, talvellakin pari kertaa viikossa.

Historia houkuttaa, mutta se ei yksin elätä. Niinpä tarjolla on hyvää ruokaa, musiikkia ja televisioiden urheilua - silloin kun se on tärkeää. Menu on irlantilainen: mereneläviä ja haudutettuja lihapatoja.

AINA OMA ITSENSÄ

Brazen Head on ollut aina yksityisessä, hyvin yksityisessä omistuksessa. Se ei ole kuulunut mihinkään ryhmään eivätkä panimot ole sitä määränneet.

- Olemme edelleen parin yksityishenkilön omistuksessa, minä olen palkkaohjohtaja, sanoo Brazen Headin vetäjä Podge Byrnes. - Ensimmäisistä vuosisadoista emme tosin tiedä tarkkaan, mutta eihän silloin ollut osakeyhtiöitä. Hevosvetoisten kulkuvälineiden aikana tämä oli majatalo ja keskikievari, täällä vaihdettiin väsyneet hevoset levänneisiin, syötiin itse ja mentiin nukkumaan, Byrnes kertoo.

Talon legendaarisella sisäpihalla näkyy vieläkin vanha teksti: Brazen Head Hotel.

- Emmehän me enää hotelli ole, mutta kun museoviranomaiset eivät anna

muuttaa mitään, Byrnes sanoo.

Romantiikka säilyy, mutta eihän se ajan lukitseminen ravintolan pyörittämistä yhtään helpota.

Brazen Head ei ole vain historiaa, se on aivan mainio publi, erinomainen ruokapaikka – kalat ja Beef&Guinness-pata ovat erityisen suositeltavia. Musiikkia on jokseenkin joka ilta, sään salliessa kivetylä sisäpihalla.

Kun musiikki, ruoka ja tarinankertoajat eivät jaksa enää kiinnostaa, kannattaa vain kiertää huoneesta toiseen ja tutkia seinien kuvia, tekstejä ja esineitä. Vuosisadat jättävät jälkensä.

Jos ette usko minua, lukekaa James Joycen Ulysses. Brazen Head mainitaan paikkana, josta saa kunnon ruokaa ja juomaa shillingillä. Shillinkejä ei enää ole, mutta aivan mainion savulohisalaatin tai simpukkakeiton saa 12 eurolla, Beef&Guinnessin pari euroa kalliimmalla.

MILES AWAY

"WELL I MUST SAY that's a very pretty picture" said the professorial looking gentleman as he sipped his Gn'T and stared at the wall of O'Malleys pub in the village of 'Spencil Hill'. It was the month of May and all was snug in the pub as Prof Börje stroked his beard and gave the portrait on the wall the once over. It was the month of May, and the flowers should be out and the birds singing but outside it had just begun to silently snow. Another, less cultured, voice piped up, "It looks like Joe Stalin without the moustache!" This raspy voice belonged to Mark Finn- a wandering minstrel whose jet black hair and beard made him look like an extra from 'Pirates of the Caribbean'. ("Yoo hoo hoo and a bottle of rum") "Are we going to have to look at that for all eternity?" said a large retund gent that went by the name of 'Big Jussi'. "If that's the case," he said softly smiling, "then I need another drink. A large brandy please and a pint of the blackstuff." Risto the barman nodded to his customer and went about pouring the pint and procuring the Brandy from the almost top shelf. While Big Jussi went back to the slot machine in the corner to win yet an other jackpot. "Tak, tak, tak, tak, tak," went the coins into the tray.

ABOVE THE CLATTER I HEARD, "Where is he anyhow?" come from 'Kurt the Flute's' corner near the door. Kurt never said much, but when he did, it was usually what was on everyone's mind. Risto took the bottle of Brandy down and began to measure out a large one for 'Big Jussi'. As he poured he said gruffly, "Not a word now, if he comes in, alright?" he looked around the bar and all grunted or nodded assent. "Kitti, moi" he said as he put the pint on the bar with the brandy and went into the back room.

THE BAND IN THE CORNER struck up a few tunes. 'Deric Bell' from the Chieftains on the harp and 'Frankie' on fiddle from

Altan with vocals by Ronnie Drew and Mark Finn and Barney Mc Kenna on the banjo. They sang a spirited rendering of "I dreamt that I dwelt in Marble Halls" followed by 'Dicey Riley' and the 'Summer Waltz' with Kurt on the flute.

WHEN THE APPLAUSE DIED DOWN Börje said, "I don't care what anybody says I believe it's a pretty

picture." "What?" said a loud high pitched voice near the back door of the bar. The gentleman in question was wearing a navy blue tracksuit and had a pair of studio headphones perched on his head. His longish hair hung into his eyes giving him the appearance of a large sheepdog. He shifted and shuffled on his barstool and adjusting the phones caught the end of the conversation. "Picasso's Mother it reminds me off..." he mused. "What's in the phones?" someone asked. 'Hickock Jonas' the bass playing taxi driver seated at the bar closeby looked up from his dark pint and chuckled amiable. "T.T. were ye born with those things on your head. What are ye mixing anyway?" "Leningrad Cowboys" said TT and dropped another dive-bomber into his pint. "Are they still alive?" asked Pertti the engineer with a snigger. "Not really"

said TT. "I saw the Red Army choir out in the piha the other day" said the deep attorney voice of Aarno Arska his tall hawklike features dipping back into his pint and his papers.

THERE WAS A PAUSE while Paul in his tweeds lit up his pipe and the lovely sweet scent of plug tobacco wafted through the room and circled towards the ceiling. Then the door opened and Anka's blond smiling features came into the gloom and lit up the bar. "He's coming!" she said as the barman was placing her usual glass on the bar. There was an enchanted silence which was dispelled by Mark Finn's raspy Dublin dulcet tones, "Who's coming. Is it Dorian Gray?" he said with a guffaw. "Shut up, will yiz!" muttered the barman from his station.

PRESENTLY THE DOOR OPENED again and there was a blinding flash of light and the figure of 'Big Olli' stood in the doorway. "Jumalauta!" said Risto from the bar. "Mitä Helevettiä... How did yiz OAPs get to be RIPs?" said Big Olli and walked straight over to the picture hung precariously on the back wall. He looked it up and down and back and forth and pronounced "Ei Paha!" with a smile and exclaimed "Drinks for everyone! Mutta minä maksan" The band started playing a medley of 'Spencil Hill' and 'Fiddlers Green'...

Then I woke up, alone. The barman came in from the shadows of the backroom and gazed intently at me for a moment.

"You seem miles away," said he "What's on your mind?" I paused looked down at my half-empty glass and replied. "The same again... sláinte."

Olli Pellikka ikuisesti

Toukokuun alussa, hilpeässä ja musiikintäyteisessä tilaisuudessa paljastettiin Finnish-Irish Societyn monivuotisen johtohahmon Olli Pellikan muotokuva. Sen on luonut taiteilija John Lawson. Kuva tulee saamaan arvoisensa paikan Ollin toisen kodin, O'Malley's-ravintolan seinällä. Paljastustilaisuudessa oli läsnä suuri Ollin ja Irlannin ystävien joukko.

Malli ja taiteilija: Olli Pellikka ja John Lawson.

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki
Y 0797582-0
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
info@finnish-irish.fi | www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29, 40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio
Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo
Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen
Allaistenkatu 19, 20460 TURKU
Puh./Tel. 0400 715 786
velluk73@gmail.com
www.finnish-irish-turku.net

Ääneseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA/ COMMITTEE

Puheenjohtaja/Chairperson
Otso Nykänen

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman
Paula Uitto

Rahastonhoitaja/Finances
Tero Niini

Sihteeri/Secretary
Seppo Nousiainen

Jäsenet/Members

Eero Aro, Tea Byholm, Heli Gäsman
Leo Hesanto, Matti Sovijärvi, Tarja Väyrynen

Irish Folk & Country Festival 10th June 6p.m.-2a.m. @ RantaCasino, Heinola

Night full of music,
great food & drinks

Limited amount
of tickets available
Buy yours now!

20€

www.tiketti.fi

www.rantacasino.fi

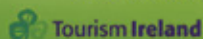
LUAN PARLE

- + many others ie.
- * AV Cronin & Stanford
- * Johnny & Jarred
- * The Byway Men
- * Finn McCool
- * Phil Carr

Restaurant RantaCasino

Maaherrankatu 2, Heinola 040 192 1027

- **Irish Jam Sessions keskiviikkoisin klo 19 ->**
- **O'Malley's livet torstaisin ja lauantaisin**
 - **Kesäpihan avajaiset 9.6.**
klo 18 alkaen

Aukioloajat:
ma-ti 17-24
ke-to 16-24
pe 16-02

la 14-02
su suljettu

Keittiö palvelee ma-la 17-22

raflaamo.fi/fi/helsinki/pub-omalley
www.facebook.com/omalleystorni

O'Malley's Torni
Yrjönkatu 26
00100 Helsinki
Puh. 010 7842 050